

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de werkzaamheden van instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening

(2001/C 96 E/06)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 507 def. — 2000/0260(COD)

(Door de Commissie ingediend op 13 november 2000)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name artikel 47, lid 2, en de artikelen 55 en 95, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Een echte interne markt voor financiële diensten is voor de economische groei en de schepping van werkgelegenheid in de Europese Unie van wezenlijk belang.
- (2) Er zijn reeds belangrijke resultaten geboekt met betrekking tot de totstandbrenging van deze interne markt, waardoor financiële instellingen in andere lidstaten kunnen opereren en de consumenten van financiële diensten een hoog beschermingsniveau wordt geboden.
- (3) De Mededeling van de Commissie tenuitvoerlegging van het kader voor financiële markten: een actieplan ⁽¹⁾ somt een reeks maatregelen op die nodig zijn om de interne markt voor financiële diensten te vervolmaken, en de Europese Raad heeft tijdens zijn bijeenkomst te Lissabon op 23 en 24 maart 2000 tot de tenuitvoerlegging van dit Actieplan tegen 2005 opgeroepen.
- (4) Het Actieplan voor financiële diensten beschouwt de opstelling van een richtlijn inzake het bedrijfseconomisch toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening als een dringende prioriteit, omdat dit grote financiële instellingen zijn die niet zijn onderworpen aan een samenhangende communautaire wetgeving die hen in staat stelt de voordelen van de interne markt ten volle te benutten.
- (5) Instellingen die volledig zijn gescheiden van bijdragende ondernemingen en die op basis van kapitaaldekking opereren met als enig doel het verstrekken van pensioenuitkeringen, dienen de vrijheid van dienstverlening en van belegging te hebben onder de enige voorwaarde dat aan gecoördineerde prudentiële vereisten wordt voldaan, ongeacht of deze instellingen als rechtspersonen worden beschouwd.
- (6) De lidstaten dienen volledig verantwoordelijk te blijven voor de organisatie van hun socialebeschermingsstelsels.
- (7) Instellingen die socialezekerheidsregelingen beheren en die reeds op gemeenschapsvlak worden gecoördineerd, dienen van het toepassingsgebied van deze richtlijn te worden uitgesloten. Wel moet met het speciale geval van instellingen rekening worden gehouden die in één lidstaat zowel socialezekerheidsregelingen als bedrijfspensioenregelingen beheren.
- (8) Financiële instellingen waarop reeds een communautaire regeling van toepassing is, moeten in de regel van de werkingssfeer van deze richtlijn worden uitgesloten. Daar deze instellingen in sommige gevallen echter ook bedrijfspensioendiensten aanbieden moet ervoor worden gezorgd dat deze richtlijn niet tot mededingingsvervalsingen leidt. Deze vervalsingen kunnen worden voorkomen door de prudentiële vereisten van deze richtlijn ook op de bedrijfspensioenactiviteiten van levensverzekeringsondernemingen toe te passen.
- (9) Wanneer lidstaten de mogelijkheid wordt geboden instellingen, die regelingen met minder dan 100 deelnemers of uitkeringsgerechtigden beheren, van de werkingssfeer van de nationale uitvoeringsbepalingen uit te sluiten, kan dit het toezicht in bepaalde lidstaten vergemakkelijken zonder een behoorlijke werking van de interne markt op dit gebied te ondermijnen.
- (10) Instellingen zoals de Unterstützungskassen in Duitsland, waarbij de leden geen wettelijke rechten op de uitkeringen van een bepaald bedrag hebben en waarbij de belangen van de deelnemers door een dwingende wettelijke verzekering tegen insolventie worden beschermd, dienen van de werkingssfeer van deze richtlijn te worden uitgezonderd.
- (11) Ter bescherming van deelnemers en uitkeringsgerechtigden is vereist dat instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening hun activiteiten beperken tot de activiteiten en de daaruit voortvloeiende transacties, die in deze richtlijn worden genoemd.

⁽¹⁾ COM(1999) 232 def.

- (12) Ingeval van faillissement van de bijdragende onderneming loopt de deelnemer het gevaar zowel zijn werk als zijn verworven pensioenrechten te verliezen. Dit maakt een duidelijke scheiding tussen de bijdragende ondernemingen en de instellingen noodzakelijk.
- (13) De werking van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening lopen in de lidstaten aanzienlijk uiteen. In sommige lidstaten kan niet alleen op de instelling zelf toezicht worden uitgeoefend maar tevens op de ondernemingen die gemachtigd zijn deze instellingen te beheren. De lidstaten moeten met een dergelijke specifieke omstandigheid kunnen rekening houden zolang daadwerkelijk aan alle in deze richtlijn opgenomen vereisten wordt voldaan.
- (14) Instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening verrichten financiële diensten en zouden uit dien hoofde aan een aantal minimale prudentiële normen moeten voldoen met betrekking tot hun werkzaamheden en de voorwaarden voor de verrichting daarvan.
- (15) Gezien het enorme aantal instellingen in bepaalde lidstaten moet een pragmatische oplossing worden gevonden voor het vereiste van voorafgaande goedkeuring van de instellingen. Wanneer de instelling in een andere lidstaat een regeling wenst te beheren, moet echter voorafgaande goedkeuring door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst worden verlangd.
- (16) De jaarrekeningen en het jaarverslag, waarin een waar en eerlijk beeld van de activa, passiva en financiële positie van de instelling wordt gegeven en die naar behoren door een gemachtigde persoon die belast is met de controle van de jaarrekening zijn goedgekeurd, moeten voor de deelnemers aan en uitkeringsgerechtigden van de regeling en de bevoegde autoriteiten als een essentiële informatiebron worden beschouwd. Zij stellen met name de bevoegde autoriteiten in staat de financiële draagkracht van een instelling te controleren en te beoordelen of de instelling aan al haar contractuele verplichtingen kan voldoen.
- (17) Een behoorlijke voorlichting van deelnemers en uitkeringsgerechtigden van de regeling is van wezenlijk belang. Dit geldt met name voor verzoeken om inlichtingen met betrekking tot de financiële draagkracht van de instelling, de contractuele bepalingen, de uitkeringen en de feitelijke financiering van verworven pensioenrechten, het beleggingsbeleid en het risico- en kostenbeheer.
- (18) Het beleggingsbeleid van een instelling is voor zowel de veiligheid als de betaalbaarheid van de bedrijfspensioenen doorslaggevend. Deze instellingen zouden derhalve, ten minste eens in de drie jaar, een „verklaring inzake de beleggingsbeginselen” moeten opstellen. Deze verklaring zou aan de toezichthoudende autoriteiten moeten worden toegezonden en op verzoek ook aan de deelnemers aan en de uitkeringsgerechtigden van de regeling ter beschikking moeten worden gesteld.
- (19) Om hun wettelijke taak te kunnen vervullen zouden de bevoegde autoriteiten over voldoende rechten op inlichtingen en interventiebevoegdheden moeten beschikken ten aanzien van de instellingen en de personen die deze instellingen daadwerkelijk besturen. Wanneer de instelling zeer belangrijke taken (zoals het beleggingsbeheer, de informatica of de boekhouding) aan andere ondernemingen heeft gedelegeerd (outsourcing), dienen deze rechten op inlichtingen en interventiebevoegdheden tot deze uitbestede taken te worden uitgebreid om na te gaan of deze activiteiten overeenkomstig de toezichtregels worden uitgevoerd.
- (20) Een prudente berekening van de technische voorzieningen is van wezenlijk belang om ervoor te zorgen dat aan de uitkeringsverplichtingen kan worden voldaan. De technische voorzieningen moeten derhalve worden berekend op basis van erkende actuariële methoden en door gekwalificeerde personen moeten worden gewaarmerkt. De rentevoet moet voorzichtig worden gekozen overeenkomstig nationale wetgeving. Het bedrag van de technische voorzieningen moet zowel de actuariële waarde van de opgebouwde pensioenrechten van de deelnemers weergeven als toereikend zijn om de uitbetaling van de uitkeringen waarmee reeds een aanvang is gemaakt, te kunnen voortzetten.
- (21) De door de instellingen gedekte risico's lopen van lidstaat tot lidstaat sterk uiteen. De lidstaten zouden derhalve de mogelijkheid moeten hebben de berekening van de technische voorzieningen te onderwerpen aan aanvullende en nadere regels dan die welke in deze richtlijn zijn vastgesteld.
- (22) Toereikende en passende activa ter dekking van de technische voorzieningen beschermen de belangen van de deelnemers aan en uitkeringsgerechtigden van de pensioenregeling wanneer de bijdragende onderneming insolvent wordt. Met name in gevallen van grensoverschrijdende activiteiten vereist de wederzijdse erkenning van de toezichtbeginselen die in de lidstaten van toepassing zijn, dat de technische voorzieningen te allen tijde volledig door kapitaal zijn gedekt.
- (23) Wanneer de instelling niet grensoverschrijdend werkzaam is, moet een ontoereikende dekking kunnen worden toegestaan, mits een behoorlijk plan wordt opgesteld om tot volledige kapitaaldekking te komen, onverminderd de vereisten van Richtlijn 80/987 van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de bescherming van werknemers bij insolventie van de werkgever⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 283 van 28.10.1980, blz. 23. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 87/164/EEG (PB L 66 van 11.3.1987, blz. 11).

- (24) Dikwijls is het de bijdragende onderneming en niet de instelling zelf die hetzij het biometrische risico dekt hetzij een bepaald uitkeringsniveau of bepaalde beleggingsresultaten waarborgt. Soms verschaft de instelling deze dekking of garanties echter zelf en blijven de verplichtingen van de bijdragende onderneming over het algemeen beperkt tot de betaling van de noodzakelijke bijdragen. Onder deze omstandigheden zijn de aangeboden producten vergelijkbaar met die van levensverzekeringsondernemingen en moeten de desbetreffende instellingen hetzelfde aanvullende eigen vermogen aanhouden als levensverzekeringsondernemingen.
- (25) Instellingen zijn beleggers op de zeer lange termijn. De door deze instellingen aangehouden activa mogen over het algemeen niet voor andere doeleinden worden gebruikt dan ter verstreking van pensioenuitkeringen. Bovendien moeten de instellingen, om de rechten van deelnemers en uitkeringsgerechtigden afdoende te beschermen, kunnen kiezen voor een allocatie van activa die strookt met de aard en de looptijd van hun verplichtingen. Deze overwegingen maken een kwalitatieve benadering van de beleggingsregels noodzakelijk, die de instellingen verplicht met de nodige voorzichtigheid tewerk te gaan doch hen tevens voldoende flexibiliteit biedt om het veiligste en doelmatigste beleggingsbeleid te kiezen.
- (26) De toezichtmethoden en -praktijken lopen van lidstaat tot lidstaat uiteen. Daarom moet de lidstaten een zekere vrijheid worden gelaten om te bepalen welke beleggingsvoorschriften zij aan de op hun grondgebied gevestigde instellingen wensen op te leggen. Deze voorschriften dienen het vrije kapitaalverkeer evenwel niet te belemmeren, tenzij dit om prudentiële redenen gerechtvaardigd is.
- (27) Als beleggers op de zeer lange termijn met lage liquiditeitsrisico's, bevinden instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening zich in een geschikte positie om in niet-liquide activa, zoals aandelen, alsmede in risicokapitaalmarkten te beleggen. Zij kunnen ook van de voordelen van internationale diversificatie profiteren. Beleggingen in aandelen, risicokapitaalmarkten en andere valuta's dan die waarin de verplichtingen zijn uitgedrukt dienen derhalve niet onnodig te worden beperkt.
- (28) Beperkingen ten aanzien van de vrije keuze van erkende vermogensbeheerders en -bewaarders belemmeren de mededinging in de interne markt en moeten derhalve worden opgeheven.
- (29) Instellingen dienen de mogelijkheid te hebben hun diensten in andere lidstaten te verlenen. Dit zou mogelijk tot aanzienlijke schaalvoordelen voor deze instellingen leiden, het concurrentievermogen van de industrie in de Gemeenschap kunnen verbeteren en de arbeidsmobiliteit kunnen vergroten. Hiervoor is een wederzijdse erkenning van prudentiële normen nodig.
- (30) Het recht van een instelling in een bepaalde lidstaat om een bedrijfspensioenregeling in een andere lidstaat te beheren, moet worden uitgeoefend met volledige inacht-

neming van de bepalingen van de sociale en arbeidswetgeving die in de lidstaat van ontvangst van kracht zijn.

- (31) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kunnen de doelstellingen van deze richtlijn, namelijk het scheppen van een gemeenschappelijke wettelijke regeling die de instellingen van bedrijfspensioenvoorziening bestrijkt, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en kunnen zij derhalve wegens de omvang en de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. De onderhavige richtlijn beperkt zich tot het vereiste minimum om deze doelstellingen te bereiken en gaat niet verder dan hiertoe nodig is,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Voorwerp

Deze richtlijn behelst regels inzake de toegang tot en de uitoefening van door instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening verrichte werkzaamheden.

Artikel 2

Toepassingsgebied

Deze richtlijn is van toepassing op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening.

Deze richtlijn is niet van toepassing op:

- a) instellingen die socialezekerheidsregelingen beheren welke hetzij onder Verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ vallen of in bijlage II daarbij zijn opgenomen, hetzij onder Verordening (EEG) nr. 574/72 ⁽²⁾ vallen;
- b) instellingen die onder Richtlijn 79/267/EEG van de Raad ⁽³⁾, Richtlijn 85/611/EEG van de Raad ⁽⁴⁾, Richtlijn 93/22/EEG van de Raad ⁽⁵⁾ en Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁶⁾ vallen;
- c) instellingen die op basis van een omslagstelsel werken;
- d) de Duitse „Unterstützungskassen” en andere instellingen die op dezelfde wijze werken;
- e) ondernemingen die boekhoudkundige reserves aanhouden om hun werknemers pensioenuitkeringen te kunnen betalen.

⁽¹⁾ PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 74 van 27.3.1972, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 63 van 13.3.1979, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 375 van 31.12.1985, blz. 3.

⁽⁵⁾ PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27.

⁽⁶⁾ PB L 126 van 26.5.2000, blz. 1.

Artikel 3

Toepassing op instellingen die sociale-zekerheidsregelingen beheren

Instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening die tevens verplichte bedrijfspensioenregelingen beheren welke regelingen worden beschouwd als socialezekerheidsregelingen die hetzij onder Verordening (EEG) nr. 1408/71 vallen of in Bijlage II daarbij zijn opgenomen, hetzij onder Verordening (EEG) nr. 574/72 vallen, vallen onder de onderhavige richtlijn doch uitsluitend wat hun werkzaamheden op het gebied van de niet-verplichte bedrijfspensioenvoorziening betreft.

Artikel 4

Toepassing naar keuze op onder Richtlijn 79/267/EEG vallende instellingen

De lidstaten kunnen ervoor kiezen de artikelen 11 tot en met 16 en de artikelen 18 en 19 van de onderhavige richtlijn toe te passen op de verrichtingen op het gebied van bedrijfspensioenvoorziening van onder Richtlijn 79/267/EEG vallende instellingen, mits de desbetreffende activa en passiva in een afzonderlijke rechtspersoon worden beheerd. In dit geval wordt de desbetreffende afzonderlijke rechtspersoon niet onderworpen aan de artikelen 17 en 21 van Richtlijn 79/267/EEG noch aan de artikelen 19 tot en met 24 en 31 van Richtlijn 92/96/EEG van de Raad ⁽¹⁾.

Artikel 5

Kleine pensioenregelingen en statutaire regelingen

1. De lidstaten kunnen ervoor kiezen de onderhavige richtlijn geheel of gedeeltelijk niet toe te passen op instellingen die pensioenregelingen uitvoeren waarbij minder dan 100 deelnemers of uitkeringsgerechtigden zijn aangesloten. Artikel 20 van de onderhavige richtlijn kan alleen op deze instellingen worden toegepast indien een lidstaat ervoor kiest alle artikelen van deze richtlijn op deze instellingen toe te passen.

2. De lidstaten kunnen ervoor kiezen de artikelen 9 tot en met 17 niet toe te passen op instellingen waar de bedrijfspensioenvoorziening in de statuten is vastgelegd en die door een overheidsinstantie wordt gegarandeerd.

Artikel 6

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) „instelling voor bedrijfspensioenvoorziening” of „instelling”: een op kapitaaldekking gebaseerde instelling die onafhankelijk van elke bijdragende onderneming of beroepstak is opgericht en die pensioenuitkeringen verstrekt aan zowel zelfstandig als in loondienst werkzame personen in het kader van een beroepsactiviteit op basis van een individueel of collectief gesloten overeenkomst of contract tussen de werkgever(s) en de werknemer(s) of hun respectievelijke vertegenwoordigers of tussen de instelling en de individuele persoon;

b) „pensioenregeling”: een contract, een overeenkomst, een trustakte of voorschriften waarin is bepaald welke pensioenuitkeringen worden verstrekt en onder welke voorwaarden;

c) „bijdragende onderneming”: een onderneming of andere organisatie die aan een instelling bijdragen betaalt;

d) „pensioenuitkeringen”: uitkeringen in de vorm van betalingen die, hetzij voor het leven, tijdelijk of als uitkering ineens, worden verricht bij overlijden, arbeidsongeschiktheid, beëindiging van de werkzaamheid of wanneer een bepaalde leeftijd wordt bereikt, hetzij bijstand of diensten in geval van ziekte, behoeftigheid of overlijden indien deze betalingen die uitkeringen aanvullen;

e) „deelnemers”: de personen die gerechtigd zijn of gerechtigd zullen zijn pensioenuitkeringen te ontvangen;

f) „uitkeringsgerechtigden”: de personen die pensioenuitkeringen ontvangen;

g) „bevoegde autoriteiten”: de nationale autoriteiten die zijn aangewezen om de in deze richtlijn vastgestelde verplichtingen ten uitvoer te leggen;

h) „biometrische risico's”: de risico's in verband met het menselijk leven. Dit zijn de risico's die samenhangen met overlijden, arbeidsongeschiktheid en levensverwachting;

i) „risicokapitaalmarkten”: de markten die een onderneming in haar eerste groeistadium van kapitaal voorzien;

j) lidstaat van herkomst: de lidstaat waar de instelling is gevestigd;

k) lidstaat van ontvangst: de lidstaat waar de bijdragende onderneming of de individuele deelnemer(s) is respectievelijk zijn gevestigd;

l) vestigingsplaats:

— voor een instelling, de lidstaat waar zich haar statutaire zetel of hoofdbestuur bevindt;

— voor een bijdragende onderneming, de lidstaat waar zich haar statutaire zetel of hoofdbestuur bevindt wanneer de bijdragende onderneming een rechtspersoon, een bijkantoor of een agentschap is, of de lidstaat waar haar hoofdkantoor is gevestigd wanneer de bijdragende onderneming een natuurlijke persoon is;

— voor een individuele persoon, de lidstaat waar hij woont.

⁽¹⁾ PB L 360 van 9.12.1992, blz. 1.

*Artikel 7***Werkzaamheden van de instellingen**

De lidstaten leggen de op hun grondgebied gevestigde instellingen de verplichting op hun zakelijke activiteiten te beperken tot werkzaamheden op het gebied van pensioenuitkeringen en werkzaamheden die hieruit rechtstreeks voortvloeien, waaronder werkzaamheden die met hun beleggingsbeleid verband houden.

*Artikel 8***Juridische scheiding tussen de bijdragende onderneming en de instelling voor bedrijfspensioenvoorziening**

De lidstaten dragen er zorg voor dat er een juridische scheiding bestaat tussen de bijdragende onderneming en de instelling voor bedrijfspensioenvoorziening, zodat in geval van faillissement van de bijdragende onderneming de activa van de instelling in het belang van de deelnemers en uitkeringsgerechtigden beschermd zijn.

*Artikel 9***Voorwaarden inzake de verrichting van de werkzaamheden**

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat:
 - a) de instelling is ingeschreven;
 - b) de instelling daadwerkelijk wordt bestuurd door personen van goede reputatie die zelf over voldoende beroepskwalificaties en beroepservaring moeten beschikken of adviseurs in dienst hebben met voldoende beroepskwalificaties en beroepservaring;
 - c) er naar behoren vastgestelde regels bestaan betreffende de werking van de pensioenregeling en dat de deelnemers voldoende van die regels in kennis zijn gesteld;
 - d) alle technische voorzieningen door een actuaire of een andere deskundige op dit gebied op basis van erkende actuariële methoden zijn berekend en gewaarmerkt;
 - e) in regelingen waarin de bijdragende onderneming garant staat voor de betaling van de pensioenuitkeringen, zij tot regelmatige financiële bijdragen verplicht is;
 - f) de deelnemers voldoende over de voorwaarden van de pensioenregeling zijn ingelicht, en met name over:
 - i) de contractuele rechten en plichten van de partijen bij de pensioenregeling;
 - ii) de financiële, technische en andere aan de pensioenregeling verbonden risico's;
 - iii) de verdeling van de aan de pensioenregeling verbonden risico's onder de overeenkomstsluitende partijen.

2. De lidstaten kunnen de voorwaarden voor de verrichting van de werkzaamheden van een instelling aan andere vereisten onderwerpen om ervoor te zorgen dat de belangen van de deelnemers en de uitkeringsgerechtigden naar behoren worden beschermd.

3. Bij grensoverschrijdende werkzaamheden, zoals bedoeld in artikel 20, moeten de voorwaarden voor de verrichting van de werkzaamheden van de instelling aan de voorafgaande goedkeuring door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst worden onderworpen.

*Artikel 10***Jaarrekening en jaarverslag**

De lidstaten verlangen dat de op hun grondgebied gevestigde instellingen een jaarverslag opstellen. De jaarrekening en het jaarverslag moeten een juist beeld van de activa, de passiva en de financiële positie van de instelling geven. Zij dienen consistent te zijn en naar behoren te zijn goedgekeurd door een daartoe gemachtigde persoon die met de controle van de jaarrekening is belast.

*Artikel 11***Aan de deelnemers en uitkeringsgerechtigden te verstrekken inlichtingen**

1. Afhankelijk van de aard van de pensioenregeling dragen de lidstaten er zorg voor dat de in de leden 2, 3 en 4 bedoelde inlichtingen worden verstrekt.
2. Deelnemers en uitkeringsgerechtigden ontvangen:
 - a) op verzoek de jaarrekening en het jaarverslag;
 - b) binnen een redelijke termijn eventuele relevante informatie over wijzigingen in de voorschriften inzake de pensioenregeling.
3. Iedere deelnemer ontvangt op verzoek duidelijke en nauwkeurige gegevens over:
 - a) indien van toepassing, het richtniveau van de uitkeringen;
 - b) de feitelijke financiering van de opgebouwde pensioenrechten;
 - c) het niveau van de uitkering in geval van beëindiging van de dienstbetrekking;
 - d) wanneer de deelnemer het beleggingsrisico draagt, alle beschikbare beleggingsmogelijkheden en de feitelijke beleggingsportefeuille evenals gegevens over de risicopositie en de kosten in verband met de beleggingen.

De gegevens over de in de eerste alinea genoemde onderwerpen worden samen met de in lid 2, onder a), genoemde jaarrekening en jaarverslag verstrekt.

4. Iedere uitkeringsgerechtigde ontvangt de nodige informatie over de pensioenuitkeringen waarop hij of zij aanspraak kan maken en de mogelijke wijzen van uitbetaling.

Artikel 12

Bekendmaking van beleggingsbeginselen

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat alle op hun grondgebied gevestigde instellingen elke drie jaar, en onverwijld na een belangrijke wijziging van het beleggingsbeleid, hun beleggingsbeleid aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst bekend maken. Dit geschiedt door een verklaring inzake de beleggingsbeginselen toe te zenden welke de ten uitvoer gelegde risicowegingsmethoden en risicobeheersprocedures omvat evenals de strategische allocatie van activa in het licht van de aard en de looptijd van de pensioenverplichtingen.

2. De verklaring inzake de beleggingsbeginselen wordt op verzoek aan de deelnemers en uitkeringsgerechtigden van de regeling ter beschikking gesteld.

Artikel 13

Aan de bevoegde autoriteiten te verstrekken inlichtingen

Elke lidstaat draagt er zorg voor dat de bevoegde autoriteiten over de noodzakelijke bevoegdheden en middelen beschikken om:

- a) de instelling, de leden van de raad van bestuur en andere beheerders, bestuurders of personen met een controlerende invloed op de instelling te verplichten inlichtingen te verstrekken over alle zakelijke aangelegenheden of om alle bedrijfsdocumenten over te leggen;
- b) toezicht te houden op overeenkomsten waarin de betrekkingen worden geregeld tussen de instelling en andere ondernemingen, waarbij activiteiten aan andere ondernemingen worden overgedragen (outsourcing), waarbij de financiële situatie van de instelling wordt beïnvloed of die op concrete wijze van belang zijn voor de uitoefening van een doeltreffend toezicht;
- c) periodiek, afgezien van de jaarrekening en het jaarverslag, alle documenten te verkrijgen die voor de uitoefening van toezicht noodzakelijk zijn, namelijk:
 - i) interne tussentijdse verslagen;
 - ii) actuariële schattingen;
 - iii) activa-passiva-studies;
 - iv) bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de beleggingsbeginselen werkelijk worden gevolgd;

v) bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de bijdragen zoals voorgenomen zijn betaald;

vi) rapport van de officieel aangestelde accountant.

d) Verificaties uit te voeren in de bedrijfsruimten van de instelling en, waar nodig, onderzoek naar uitbestede activiteiten in te stellen om na te gaan of deze overeenkomstig de toezichtregels worden verricht.

Artikel 14

Interventiebevoegdheden van de bevoegde autoriteiten

1. De bevoegde autoriteiten dienen elke instelling de verplichting op te leggen gezonde administratieve en boekhoudkundige procedures toe te passen en in toereikende interne controlesystemen te voorzien.

2. De bevoegde autoriteiten kunnen met betrekking tot de instelling of de personen die de instelling besturen alle maatregelen nemen, die dienstig of noodzakelijk zijn om eventuele onregelmatigheden die de belangen van de deelnemers en uitkeringsgerechtigden kunnen schaden, te voorkomen of ongegaan te maken.

De autoriteiten kunnen tevens de vrije beschikking over de activa van de instelling beperken of verbieden, wanneer de instelling:

- a) geen toereikende technische voorzieningen heeft gevormd met betrekking tot het geheel van haar werkzaamheden, dan wel onvoldoende activa heeft om de technische voorzieningen te dekken;
 - b) er niet in is geslaagd de wettelijk voorgeschreven eigen middelen in stand te houden.
3. De bevoegde autoriteiten kunnen, teneinde de belangen van de deelnemers aan en uitkeringsgerechtigden van een regeling te beschermen, de bevoegdheden waarover de personen die de instelling besturen, overeenkomstig de wet of de statuten beschikken, geheel of gedeeltelijk overdragen op een bijzondere vertegenwoordiger die geschikt is deze bevoegdheden uit te oefenen.
4. De bevoegde autoriteiten kunnen de activiteiten van de instelling verbieden of beperken, met name indien:

- a) de instelling de belangen van de deelnemers aan de regeling niet afdoende beschermt;
- b) de instelling niet langer aan de voorwaarden voor de uitoefening van haar activiteiten voldoet;
- c) de instelling de ingevolge de regeling op haar rustende verplichtingen niet nakomt;
- d) de instelling, ingeval van grensoverschrijdende activiteiten, de bepalingen inzake het arbeids- en sociale recht van de betrokken lidstaat van ontvangst op het gebied van bedrijfspensioenen niet in acht neemt.

Een eventueel besluit om activiteiten van de instelling te verbieden moet met nauwkeurige redenen zijn omkleed en de betrokken instelling moet hiervan in kennis worden gesteld.

5. Bij de in artikel 20 bedoelde grensoverschrijdende werkzaamheden wordt de instelling onderworpen aan voortdurend toezicht van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst om na te gaan of haar activiteiten in overeenstemming zijn met de in artikel 20, lid 5, bedoelde toepasselijke sociaal- en arbeidsrechtelijke voorwaarden van de lidstaat van ontvangst.

6. De lidstaten dragen er zorg voor dat het recht bestaat tegen besluiten ten aanzien van instellingen die op grond van overeenkomstig deze richtlijn vastgestelde wettelijke bestuursrechtelijke en administratieve bepalingen zijn vastgesteld, bij een rechter in beroep te gaan.

Artikel 15

Technische voorzieningen

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat instellingen die bedrijfspensioenregelingen beheren te allen tijde het toereikende bedrag aan passiva vaststellen dat de financiële verplichtingen weergeeft welke uit hun portefeuille van pensioenovereenkomsten voortvloeien.

2. De lidstaten dragen er zorg voor dat instellingen die bedrijfspensioenregelingen beheren welke dekking bieden tegen biometrische risico's en/of waarvan de uitkeringen een garantie inhouden met betrekking tot hetzij het beleggingsrendement, hetzij de hoogte van de uitkeringen, toereikende technische voorzieningen vaststellen met betrekking tot het geheel van deze regelingen.

3. De berekening van de technische voorzieningen geschiedt eenmaal per jaar. De lidstaten kunnen evenwel toestaan dat deze berekening om de drie jaar wordt uitgevoerd indien de instelling de bevoegde autoriteit voor de tussenliggende jaren een verklaring met correcties verstrekt. In de verklaring moet de gecorrigeerde ontwikkeling van de technische voorzieningen en van wijzigingen in de gedekte risico's worden weergegeven.

4. De berekening van de technische voorzieningen wordt uitgevoerd en gewaarmerkt door een actuaaris of een andere deskundige op dit gebied op grond van erkende actuariële methoden, met inachtneming van de volgende beginselen:

- a) Het minimumbedrag van de technische voorzieningen moet worden berekend aan de hand van een voldoende voorzichtige actuariële waardering. Het moet voldoende zijn om zowel te waarborgen dat de uitbetalingen van pensioenen en uitkeringen die reeds worden verricht, kunnen worden voortgezet, als om deelnemers de actuariële waarde van hun opgebouwde pensioenrechten te verschaffen;
- b) het toegepaste rentepercentage moet op voorzichtige wijze worden bepaald, volgens de voorschriften van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst;

- c) de methode en de grondslag van de berekening van de technische voorzieningen dient over het algemeen van boekjaar tot boekjaar ongewijzigd te blijven. Wijzigingen kunnen evenwel gerechtvaardigd zijn als gevolg van een verandering van de juridische of economische omstandigheden die aan de hypothesen ten grondslag liggen.

5. De lidstaten kunnen ten aanzien van de berekening van de technische voorzieningen aanvullende en meer uitvoerige voorwaarden opleggen met het oog op een afdoende bescherming van de belangen van de deelnemers en de uitkeringsgerechtigden.

Artikel 16

Financiering van de technische voorziening

1. De lidstaten verplichten elke instelling te allen tijde over voldoende en passende activa te beschikken om de technische voorzieningen met betrekking tot het geheel van de door haar beheerde regelingen te dekken.

2. De lidstaten kunnen de instellingen toestaan voor een korte periode van het bepaalde in lid 1 af te wijken om ervoor te zorgen dat weer aan de vereisten van lid 1 wordt voldaan, is de afwijking aan de volgende voorwaarden onderworpen:

- a) de instelling stelt een concreet en haalbaar plan op om de hoeveelheid activa die noodzakelijk is om de technische voorzieningen volledig te dekken, tijdig te herstellen. Het plan moet door de bevoegde autoriteit worden goedgekeurd;
- b) bij de opstelling van het plan moet rekening worden gehouden met de specifieke situatie van de instelling, met name de structuur van activa en passiva, het risicoprofiel, de liquiditeitsplanning, het leeftijdsprofiel van de personen die aanspraak kunnen maken op pensioenuitkeringen, aanvangsregelingen en regelingen die van niet- of gedeeltelijke financiering in volledige financiering worden gewijzigd;
- c) de instelling voert ingeval de pensioenregeling tijdens de afwijkingsperiode wordt beëindigd, een procedure in om de activa aan een andere financiële instelling of een vergelijkbaar lichaam over te dragen en brengt de bevoegde autoriteit hiervan op de hoogte.

3. Bij de in artikel 20 bedoelde grensoverschrijdende activiteiten, moeten de technische voorzieningen te allen tijde volledig door kapitaal zijn gedekt.

Artikel 17

Het wettelijk voorgeschreven eigen vermogen

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat instellingen die pensioenregelingen beheren waarbij de instelling zelf de verplichting op zich neemt een biometrisch risico te dekken en/of waarbij de instelling zelf een beleggingsprestatie of het niveau van de uitkeringen garandeert, permanent bijkomende activa aanhouden naast de technische voorzieningen met betrekking tot het geheel van regelingen die zij beheren. Deze activa moeten vrij van alle voorzienbare verplichtingen zijn en als veiligheidskapitaal dienen om de verschillen tussen de verwachte en de daadwerkelijke uitgaven en winsten op te vangen.

2. Voor de berekening van het bedrag van de bijkomende activa zijn de in Richtlijn 79/267/EEG vastgestelde regels van toepassing.

Artikel 18

Beleggingsvoorschriften

1. De lidstaten verplichten de instellingen die binnen hun rechtsgebied gevestigd zijn een voorzichtig beleggingsbeleid te voeren.

2. Activa die worden aangehouden ter dekking van regelingen waarbij de deelnemers de beleggingsrisico's dragen, worden overeenkomstig de volgende regels belegd:

- a) de activa worden op zodanige wijze belegd dat de veiligheid, de kwaliteit, de liquiditeit en het rendement van de portefeuille als geheel wordt gewaarborgd;
- b) de activa moeten naar behoren gediversifieerd zijn, zodat in de portefeuille als geheel grote risicoconcentraties worden vermeden;
- c) beleggingen in de bijdragende onderneming worden beperkt tot ten hoogste 5 % van de gehele portefeuille. Wanneer een groep ondernemingen bijdragen aan de instelling betaalt, geschieden de beleggingen in deze bijdragende ondernemingen voorzichtig, waarbij rekening wordt gehouden met de noodzaak van een behoorlijke diversificatie.

3. De lidstaten verplichten de instellingen die binnen hun rechtsgebied zijn gevestigd de activa die zij ter dekking van de technische voorzieningen aanhouden, overeenkomstig de volgende regels te beleggen:

- a) de activa worden belegd op een wijze die strookt met de aard en de duur van de verwachte toekomstige pensioenuitkeringen en die de veiligheid, de kwaliteit, de liquiditeit en het rendement van de portefeuille als geheel waarborgt;
- b) de activa moeten naar behoren gediversifieerd zijn zodat in de portefeuille als geheel grote risicoconcentraties worden vermeden;

c) beleggingen in de bijdragende onderneming worden beperkt tot ten hoogste 5 % van de technische voorzieningen. Wanneer een groep ondernemingen bijdragen aan de instelling betaalt, geschieden beleggingen in deze bijdragende ondernemingen voorzichtig, waarbij rekening wordt gehouden met de noodzaak van een behoorlijke diversificatie.

4. De lidstaten mogen van de instellingen niet verlangen dat zij in bepaalde categorieën activa beleggen.

5. De lidstaten onderwerpen de beleggingsbesluiten van een instelling of van de vermogensbeheerder ervan niet aan enig vereiste inzake voorafgaande goedkeuring of systematische kennisgeving.

6. De lidstaten kunnen, overeenkomstig het bepaalde in de leden 1 tot en met 5 voor binnen hun rechtsgebied gevestigde instellingen nadere voorschriften vaststellen teneinde het geheel van door deze instellingen beheerde regelingen in aanmerking te nemen.

Deze instellingen dienen echter de mogelijkheid te worden geboden om:

- a) maximaal 70 % van de activa ter dekking van de technische voorzieningen of van de gehele portefeuille voor regelingen waarvan de deelnemers de beleggingsrisico's dragen, te beleggen in aandelen, verhandelbare effecten welke als aandelen worden behandeld en obligaties van ondernemingen, en te beslissen over het relatieve gewicht van deze effecten in hun beleggingsportefeuille;
- b) activa in niet-congruente valuta's aan te houden ter dekking van een bedrag dat tenminste 30 % van hun technische voorzieningen moet belopen;
- c) in risicokapitaalmarkten te beleggen.

7. Het bepaalde in lid 6, tweede alinea, belet de bevoegde autoriteiten niet op individuele basis de toepassing van beleggingsvoorschriften te eisen, op voorwaarde dat deze met name in het licht van de door de instelling aangegane verplichtingen, prudentieel gerechtvaardigd zijn.

Artikel 19

Beheer en bewaring

1. De lidstaten beletten niet dat de instellingen voor het beheer van hun beleggingsportefeuille beleggingsbeheerders aanwijzen die in een andere lidstaat gevestigd zijn en overeenkomstig Richtlijnen 92/96/EEG, 93/22/EEG en 2000/12/EG naar behoren tot de uitoefening van deze activiteit gemachtigd zijn.

2. De lidstaten beletten niet dat de instellingen voor de bewaring van hun activa bewaarders aanstellen die in een andere lidstaat gevestigd zijn en overeenkomstig Richtlijn 93/22/EEG of Richtlijn 2000/12/EG naar behoren zijn erkend, of voor de doeleinden van Richtlijn 85/611/EEG als bewaarder zijn aanvaard.

Artikel 20

Grensoverschrijdende activiteiten

1. De lidstaten staan de op hun grondgebied gevestigde ondernemingen en individuele personen toe bij te dragen aan instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening die in andere lidstaten gevestigd zijn. Tevens staan zij de op hun grondgebied gevestigde instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening toe bijdragen te aanvaarden van ondernemingen die op het grondgebied van andere lidstaten zijn gevestigd.

2. Wanneer een instelling of een persoon bijdragen wensen te verlenen aan een instelling die in een andere lidstaat is gevestigd, brengt de instelling dit ter kennis van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar zij is gevestigd.

3. De lidstaten verlangen van instellingen die voorstellen bijdragen te ontvangen van een onderneming of van individuele personen die op het grondgebied van een andere lidstaat zijn gevestigd, dat zij bij de kennisgeving de volgende gegevens verstrekken:

- a) de lidstaat op het grondgebied waarvan de bijdragende onderneming of de personen gevestigd zijn;
- b) de naam van de bijdragende onderneming;
- c) de voorwaarden van de regeling die de instelling wenst te beheren in de lidstaat van ontvangst.

4. Tenzij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst reden hebben te betwijfelen dat de administratieve structuur, de financiële positie van de instelling of de goede reputatie en de beroepskwalificaties of beroepservaring van de bestuurders van de instelling met de in de lidstaat van ontvangst voorgenomen activiteiten verenigbaar zijn, doen zij binnen drie maanden na ontvangst van alle in lid 3 bedoelde gegevens, mededeling van deze gegevens aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst.

5. Voordat de instelling met het beheer van een pensioenregeling in de lidstaat van ontvangst aanvangt, beschikken de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst over twee maanden, te rekenen vanaf de ontvangst van de in lid 3 bedoelde gegevens, om in voorkomend geval de bevoegde auto-

riteiten van de lidstaat van ontvangst de toepasselijke sociaal- en arbeidsrechtelijke voorwaarden mee te delen waaronder die regeling in de lidstaat van ontvangst moet worden beheerd. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst stellen de instelling van deze gegevens in kennis.

6. Zodra de instelling de in lid 5 bedoelde mededeling ontvangt, of bij uitblijven van deze mededeling, zodra de in lid 5 genoemde periode is verstreken, kan zij aanvangen met het beheer van de regeling in de lidstaat van ontvangst, met inachtneming van de bepalingen van de toepasselijke sociale en arbeidswetgeving ter plaatse.

7. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst stellen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst van elke wijziging betreffende de kenmerken van de in de lidstaat van ontvangst beheerde pensioenregeling in kennis.

Artikel 21

Tenuitvoerlegging

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 22

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 23

Addressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.